

2.12 bifalder, at Kommissionen vil søge at sikre, at andels-selskabers og andre socialøkonomiske virksomheders bidrag til udviklingen af landbruget udnyttes via fællesskabsinitiativer;

2.13 understreger, at Kommissionen og medlemsstaternes regeringer bør undersøge, om andelsselskaberne kan sikres skattelettelser på grund af deres regionale eller sociale fortjenester og på den betingelse, at de i alt væsentligt overholder de oprindelige, grundlæggende principper for andelsselskaber, dvs. princippet om demokrati og solidaritet og at andelshaverne — hvad enten de er arbejdstagere eller forbrugere — direkte varetager erhvervslederfunktionen;

2.14 henleder opmærksomheden på andelsselskabernes potentiale med hensyn til at udvikle den lokale økonomi og

skabe nye innovative former for beskæftigelse på lokalt og regionalt plan;

2.15 opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at fremme oprettelsen af andelsselskaber (især til markedsføring) inden for de nye former for landbrug og landbrugsaktiviteter som f.eks. økologisk landbrug og akvakultur. Det kunne ske i form af uddannelse, faciliteter, juridisk rådgivning, registrering af deltagere osv.

2.16 opfordrer kommuner og regioner til i deres industripolitik at tage større hensyn til den kooperative virksomhedsform;

2.17 minder om, at andelsselskaberne rummer muligheder for at forbedre beskæftigelse, serviceudbud og økonomisk genoprettelse i fjerntliggende områder med mangel på kapital.

Bruxelles, den 16. juni 2004

Peter STRAUB

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester«

(2004/C 318/06)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester«, KOM(2003) 739 endelig — 2003/0300 (COD),

under henvisning til Rådets beslutning af 23. januar 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 175 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 4. november 2002 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til Rådets beslutning af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (2002/358/EF) ⁽¹⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen (280/2004/EF) ⁽²⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EFT L 130 af 15. maj 2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 49 af 19. februar 2004, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 27 af 30. januar 1997, s. 20.

under henvisning til udtalelsen af 18. september 1997 om »Klimaændringer og energi« (CdR 104/1997 fin) ⁽¹⁾ og udtalelsen af 14. marts 2002 om »Forslag til Rådets beslutning om på Det Europæiske Fællesskabs vegne at godkende Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed« (CdR 458/2001 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelsen om »Kommissionens meddelelse om det sjette miljøhandlingsprogram for Det Europæiske Fællesskab «Miljø 2010: Vores fremtid, vores ansvar» — Det sjette miljøhandlingsprogram« og »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fastlæggelse af Fællesskabets miljøhandlingsprogram for 2001-2010« (KOM(2001) 31 endelig — CdR 36/2001 fin) ⁽³⁾,

og ud fra følgende betragtninger:

1. Forøgelse af energieffektiviteten i slutanvendelserne er nødvendig for at beskytte miljøet, reducere energibehovet og opfylde Kyoto-målene, og videreudvikling af et marked for energieffektivitet i slutanvendelserne og for energitjenester vil yde et vigtigt bidrag hertil;
2. Regionerne og kommunerne i Europa har i årevis været pionerer i forbindelse med energibesparelse, f.eks. ved at udnytte vedvarende energikilder og afprøve intelligente energisystemer;
3. Mange regioner og kommuner i Europa har forpligtet sig til at opfylde Kyoto-målsætningerne;
4. Energibesparelse må først slå igennem i borgernes bevidsthed; som det politiske niveau, der er tættest på borgerne, kan de kommunale og regionale myndigheder bidrage hertil, hvilket EU må give dem den nødvendige frihed til —

under henvisning til Forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 92/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 3. maj 2004 med Eberhard Sinner, minister for europæiske anliggender og regionale forbindelser i fristaten Bayern (DE, PPE), som ordfører,

på sin 55. plenarforsamling den 16.-17. juni 2004 (mødet den 17. juni 2004) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets standpunkter

1.4 er af den opfattelse, at energieffektiviseringstiltag som energibesparelser hos slutforbrugerne og udbud af energitjenester bør være led i konceptet konkurrencebaserede markeder, samtidig med at det understreges, at prioriteten er at støtte den offentlige sektor, så den kan fortsætte med at varetage sine opgaver for så vidt angår kvalitet, sikkerhed og adgang;

Regionsudvalget

1.1 er som Kommissionen af den opfattelse, at det er et vigtigt mål at forøge energieffektiviteten i slutanvendelserne. Det bifalder, at Kommissionen vil bidrage til at videreudvikle et marked for energitjenester og energieffektivitet i slutanvendelserne. Også set fra Regionsudvalgets synspunkt er det nødvendigt at styrke markedet for energitjenester og energieffektivitet og dermed nedbringe emissionerne og fremme den bæredygtige udvikling;

1.2 betragter i princippet direktivforslaget som et rigtigt instrument til realisering af disse målsætninger;

1.3 støtter fuldt ud det opstillede klimabeskyttelsesmål og den deraf følgende reduktionsforpligtelse. Der er også allerede i medlemsstaterne, regionerne og kommunerne truffet en lang række foranstaltninger, som sigter mod at opfylde denne forpligtelse (f.eks. Energibesparelsesloven i Forbundsrepublikken Tyskland, der blev vedtaget af Forbundsdagen den 1. april 2004). Hertil hører også anstrengelser for at forbedre energieffektiviteten i alle forbrugssektorer;

1.5 anfægter ikke, at der er behov for egnede rammebetingelser, hvis energieffektiviteten hos slutforbrugeren skal forbedres afgørende. Det opnås bedst ved at stimulere og forøge efterspørgselen efter egnede teknikker og procedurer. Forslaget om i stedet at forpligte virksomhederne til at udbyde disse ting forekommer problematisk. Virksomhederne skulle så have procedurer og teknikker på lager, som ingen køber er tvunget til at efterspørge, hvilket vil resultere i højere priser for forbrugerne;

1.6 finder direktivforslaget systemstridigt, for så vidt som det ser bort fra væsentlige strukturer i det indre marked for energi. Direktivforslaget forpligter medlemsstaterne til at sikre, at leverandører i detailledet og distributører til dels gratis tilbyder deres kunder i alle slutforbrugssektorer energitjenester og energieffektiviseringstiltag. Men i det åbne marked lader udbuddet sig vanskeligt styre. Desuden er de berørte markedsaktører som f.eks. specialiserede energidistributionsvirksomheder og energileverandører, der først er ved at trænge ind på markedet, for forskellige til, at de kan underkastes de samme eller blot sammenlignelige regler;

⁽¹⁾ EFT C 379 af 15. december 1997, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 192 af 12. august 2002, s. 59.

⁽³⁾ EFT C 357 af 14. december 2001, s. 44.

1.7 betragter netoperatørernes pligt til at tilbyde og levere slutkunderne energitjenester som en overtrædelse af direktivet om det indre marked;

1.8 finder, at opbygning af nye myndighedsstrukturer med de påtænkte overvågnings- og kontrolforpligtelser er et kostbart og kun i begrænset omfang egnet middel til at øge energieffektiviteten i slutanvendelserne og fremme udviklingen af et marked for energieffektivitet i slutanvendelserne og energitjenester. Medlemsstaterne skal have mulighed for at gøre brug af allerede eksisterende organer til at udføre disse opgaver. Ifølge direktivforslaget »bør« udgifterne til de foranstaltninger, der træffes for at nå den tilstræbte energibesparelse, ikke overstige udbyttet af dem. Men da det er uklart, hvordan en sådan cost-benefit-analyse skal gennemføres, er dette blot at betragte som et programmatisk udsagn uden praktisk betydning, og konsekvensen er, at udgifterne kan udvikle sig helt uden noget rimeligt forhold til udbyttet. Man må derfor frygte, at visse omkostninger, som omtalt i art. 10 b), via distributionstaksterne væltes over på slutbrugerne;

1.9 opfordrer til, at indførelsen af en fælles effektivitetsrate på 1 % i medlemsstaterne ikke fører til konkurrenceforvridning, da de stater, der allerede har nået et højt effektivitetsniveau, kun kan gennemføre yderligere effektivisering med relativt høje omkostninger. Der skal sikres behørig hensyntagen til medlemsstaternes hidtidige bestræbelser. Der skal i henhold til bilag 1 i direktivforslaget tages behørigt hensyn til medlemsstaternes energibesparelsesforanstaltninger siden 1991 på en sådan måde, at konkurrenceforvridning udelukkes. Endvidere er Regionsudvalget imod at belaste de offentlige myndigheder uforholdsmæssigt hårdt og slår til lyd for, at den offentlige og den private sektor behandles ens;

1.10 betragter de påtænkte foranstaltninger som f.eks. det ensartede besparelsesmål og etableringen af nye bureaukratiske kontrolmekanismer og tvungne markeder for energitjenester som et, alt efter omfang og intensitet, vidtgående indgreb i medlemsstaternes energipolitik.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 opfordrer Kommissionen til på væsentlige punkter at revidere direktivforslaget, hvis målsætning er særdeles positiv. Revisionen skulle først og fremmest have til formål via information, rådgivning, støtte o.l. at videreudvikle og styrke efterspørgslen efter energitjenester. Det foreslår derfor, at der på EU-niveau iværksættes en oplysningskampagne, som skal skabe øget opmærksomhed omkring fordelene ved energibesparelser;

2.2 beder Kommissionen tage hensyn til subsidiaritetsprincippet, idet det også for fremtiden bør overlades til medlemsstaterne, regionerne og kommunerne at sørge for kvalifikation, certificering og godkendelse af energitjenesteleverandører og for overvågning af energisynsordningerne og markedet for energitjenester, at opstille energieffektiviseringsprogrammer og at tilvejebringe offentligt kontrollerede finansieringsmuligheder;

2.3 foreslår, at bestemmelsernes detaljeringsgrad begrænses i et sådant omfang, at den bliver forenelig med Kommissionens ønske om deregulering, afbureaukratisering og forenkling;

2.4 opfordrer Kommissionen til ikke at belaste den offentlige sektor uforholdsmæssigt hårdt med hensyn til energibesparelsesmål. Den offentlige og den private sektor skal gøres lige ansvarlige for at bidrage til det generelle mål om øget energieffektivitet;

2.5 gør opmærksom på, at det for at overholde direktivforslagets forpligtelser bliver nødvendigt at træffe overvågningsforanstaltninger, indsamle data og udarbejde rapporter til Kommissionen. Med henblik herpå skal der opbygges ny — hidtil ikke påkrævet — personalemæssig kapacitet ikke blot i den offentlige forvaltning, men også i virksomhederne, f.eks. til at indsamle og videregive hidtil ikke relevante data vedrørende slutkunderne (f.eks. angående fyringsolie) og til at forestå salg af energitjenester. Det bør der tages hensyn til i forbindelse med lovgivningen;

2.6 minder Kommissionen om, at det nye direktivforslag skal bringes i fuld overensstemmelse med målsætningerne i alle lovbestemmelser på energiområdet, herunder navnlig bestemmelserne i direktivet om det indre energimarked.

Bruxelles, den 17. juni 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget